

[Dorte Bennedsen]

under sagens behandling i første og anden instans får lagt de relevante oplysninger frem, i betragtning af at Flygtningehjælpen er med fra første færd.

Om udsendelse og § 31-problemet skal jeg kun i dag sige, at den fortolkningsusikkerhed, som nogle har ment at kunne se, skal ryddes af vejen, så regelsættet bliver umisforståeligt. Om det skal være ministerens løsning, er vi ikke helt sikre på, men det vil vi gerne drøfte.

Så vil jeg godt meget kort spørge ministeren: Hvor er spørgsmålet om midlertidigt asyl blevet af? Ministeren gik for nogen tid siden til pressen med, at der lå et problem, men jeg kan ikke finde det i det lovforslag, der nu ligger på bordet.

Til sidst skal jeg dybt beklage, at ministeren stadig væk ikke medtager forslag om repatriering. Vi har drøftet det før, så jeg behøver ikke gøre meget ud af det her, men der er et stort behov for at få en repatrieringsordning. Det blev nævnt i redegørelsen i efteråret, vi har ikke set noget til det endnu, og vi savner det stadig.

Til slut skal jeg sige, at der, som det er fremgået af min tale, er forslag, som Socialdemokratiet kan støtte, der er andre, som er uacceptable for os, og endelig er der en række spørgsmål, som vi gerne vil drøfte nærmere. Hvis de kommende politiske drøftelser ender med et bredt forlig om udlændingeloven, hvad Socialdemokratiet håber, går vi ud fra, at både regeringens politikere og andre politikere vil stoppe med at hetze mod loven og i stedet for gøre en aktiv indsats for at skabe ro om den.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg kan love fru Dorte Bennedsen, at uanset hvilken udlændingelov der bliver vedtaget, vil Det Konservative Folkeparti selvfølgelig altid klart, tydeligt og markant fremføre de synspunkter, som vi finder er rigtige at kæmpe og arbejde for. Sådan må det være, også selv om man har indgået et forlig. Det er jo sjældent, at man ved et forlig får alle de ting igennem, som man ønsker, men at det skulle betyde, at man skulle opgive sine holdninger og ikke kunne agitere og søge politisk forståelse for dem, ligger mig meget fjernt.

Det lovforslag, vi behandler i dag om ændringer af udlændingeloven, er et forslag, som jeg og den konservative folketingsgruppe helt

og fuldt kan tilslutte os; det er rigtigt, det er realistisk, og det er tiltrængt.

Det er rigtigt, fordi udviklingen klart og tydeligt har vist, at den lov, som blev vedtaget i 1983 og justeret et par gange i 1985 og 1986, på et antal områder er ude af takt med situationen i den verden, vi i dag lever i.

Det er realistisk – og det var mit andet nøgleord – fordi regeringen har udeladt et par af de forslag, som regeringen har set i øjnene at der i øjeblikket ikke er mulighed for at samle flertal for i Folketinget. Det er ikke nogen hemmelighed, at Det Konservative Folkeparti på nogle områder har synspunkter, som ikke er skrevet ind i dette lovforslag, og det er meget bevidst for netop at søge at samle et bredt flertal om udlændingeloven.

Jeg kan nævne, at den konservative folketingsgruppe gerne så en fast årlig udlændingekvot, at man afskaffede begrebet de facto flygtninge, og at man afskaffede retskravet på familiesammenføringer, men det har jeg tidligere omtalt, og jeg synes, det er realistisk og rigtigt, at det ikke er medtaget i lovforslaget, for da vi havde debatten i december om vores grundsynspunkter, kunne vi konstatere, at det er der i øjeblikket måske flertal for i befolkningen, men i hvert fald ikke i Folketinget, og det anerkender vi selvfølgelig.

Det tredje nøgleord, jeg nævnte, var »tiltrængt«, og det er, fordi den gældende lov på et antal områder er i klar modstrid med den retsopfattelse, som et stort flertal af danskere uanset politisk observans har af dette område.

Jeg tror og er sikker på, at et klart flertal ikke opfatter den gældende lov som rimelig og acceptabel på alle områder. Det er vi enige i at den ikke er, og det er derfor, vi synes, det er tiltrængt, at loven ændres.

Der er ingen tvivl om, at når man i øjeblikket er ude at diskutere politik, som de fleste politikere er, er der tre store spørgsmål, som interesserer stort set alle vælgere. Det ene er folkeafstemningen den 2. juni, det andet er, hvem der skal være formand for Socialdemokratiet, og det tredje er udlændingeloven. Udlændingeloven har optaget befolkningen længere end de to andre spørgsmål, og det tror jeg den vil gøre i lang tid, hvilket der ikke er noget unaturligt i.

Vi har været i en situation i Danmark, som jeg håber og tror kan fortsætte, nemlig at de